

שוק האון

ב תל-אביב, אחרי שאחד הצהרונים פירסם כי רוכלי שוק-הכרמל אינם מקפידים על מישקל מלא, נודרו הרוכלים, תלו על הבאסטות שלהם כריות המכתימות מישקל-אמת והצהירו, בין השאר, בפשטות — ככל קילו — אלף גראם!; כאמנה — ככל גראם — בית-כנסת! ובמעשיות — ככל גראם — רמב"ם!

עבודה עברית

ב תל-אביב, אחר שראש אגף-המינהל בוועד-הפועל של ההסתדרות גילה כי החליט על הגרלת מיכסת השעות הנוספות של מוזכרי האיגודים המיקצועיים, בהתחשב בעומס שהוטל עליהם לאחרונה עקב הטיפול בשחיקת שכר-העובדים, פנו גם המזכירות המועסקות בוועד-הפועל וביקשו תשלום עבור השעות הנוספות המוטלות עליהן לאחרונה, עקב הצורך להכין הפגנות ושכיבות.

ובהפסקות אכלו ממליגה

ב ירושלים סיפרו קציני המיטרה הבכירים של צוות-החקירה מיוחד שחקר בפיענוח מיקרה-רצח, כי הצליחו לשמור על סודיות החקירה בכך שבכל עת ששוחחו ביניהם בטלפון השתמשו בשפה זרה המשותפת להם: רומנית.

נחש-אקטביות

ב דימונה גילו מבקרים בכור הגרעיני בכמקום, שבגלל הגידור הרחב סביבו לא נוכשה הצמחייה באזור הכור מזה שנים, והיא רוחשת עתה נחשים, שפיונים, מטבעוני-מידבר ופתנים שחורים.

טאנקים ליופארד

ב תל-אביב הכין אשף מיטבח לארוחת-ערב שנערכה לכבוד הקאנצלר הגרמני תפריט שכלל אגורל ממולאים נוסח באוואריה; בלינצ'ס נוסח יירישע מאמא; סיאגרים נוסח זנת חלב ודבש ועלי-גפן ממולאים נוסח הרהיין.

לא על הלחם לבדו

ב חיפה, יצא מישלוח-ניסיון של 18 טונות רני אמטון-גליל לאוסטרליה, כשהדגים ארויים שניים-שניים באריזה פלאסטית, שעליה מודפס סיפור הנס מן הברית החדשה; כיצד נטל ישו חמש כיכרות לחם ושני דגים והאכיל בהם חמשת אלפים איש וספר מת, מזה שנים, והיא אכלו ושבעו, וממה שנותר אספו שנים-עשר סלים (מלאים!)

סדר צריך להיות

ב תל-אביב החליטה ועדת הנויקין העירונית לפצות באלפיים שקל פקידה בעירייה, ששימלתה החדשה נפגמה כאשר נפלטה על השימלה מאפרה עם סיגריה נוערת, לפצות ב-800 שקל מורה שחשב כי הווספה שלו, שחנתה ליד בית-ספר עירוני, נתבלה על-ידי תלמיד; לשלם קנס 3500 שקל על עבירת-תנועה של נהג מכונית לפינוי אשפה, אך סירבה לפצות עובד מחלקת-הדרכים אשר טיפת זפת רותחת השחיתה את חולצתו החדשה, שאותה רכש כעת טיול בחו"ל ב-12 דולר, מכיוון שהוא מקבל הוצאות ביטור.

קורררוח

ב לונדון נדהמו התושבים לשמוע את גירסתו של מדען-אורח ישראלי, כי סופות השלגים הפוקדות את עירם נגרמות על-ידי הסובייטים, המפעילים לשם כך, גלים אלקטרומגנטיים סודיים, נרגעו כשהשירות המטאורולוגי הבריטי הודיע כי, הוא לומד את הנושא.

הקו החם

ב תל-אביב החליט בעל קיוסק לגלות תושיה, לפתור שתי בעיות במכה אחת, הציג על דוכנו שלט: "לקיבתכם — טוסט חם! לנחיתותכם — טלפון גם!"

צל"ש

תמונה עגומה

● לאורי גולדשטיין על כתבה מצוינת בהשבע — יומן אירועים, שתיארה את מה שהתרחש בכנסת סביב הצבעת אי-האמון. במאמצים פשוטים, בלי מלל רב, הצליח גולדשטיין להראות את המציאות העגומה כולה, כאשר במישכן הדמוקרטיה הישראלית מתרוצצים עסקנים ממדרגה נמוכה, עוסקים במיקוח-ובמימכר, כאשר המנהיגים האפסיים של הליכוד מתחרים עם המנהיגים האפסיים של המערך, שימעון פרס עוסק באינטריגות עלובות תחת להנהיג את המפלגה לקראת מאבק, ואופוזיציה — אין.

צל"ג

ערב הזמן, זה חרש

● למפיק המישר זה הזמן על הציניות התיקשורתית שבהבאת מיסד אירגון ההורים

כתב גולדשטיין תיאור מושלם

לוינסון:

מירוץ הפאשלות

משנה מזרז מאוד קרה בטלוויזיה ביום השלישי לפני שבוע סביב פרשת לוינסון, עוד לפני כן היתה הטלוויזיה רחוקה מלהצטיין בפרשה זו. תחילה נלחש במיסדרונות של **יעקב אחימאיר** קיבל ידיעה על הפרשה, לפני שהסקופ פורסם בהעולם הזה. אולם מערכת מבט לא היתה מסוגלת לחקור פרשה כזאת, והחמיצה כביכול את הסקופ, כאשר פתח העולם הזה את תיבת-פאנדורה, נהנה הטלוויזיה בהגינות ודיווחה על כך, תוך ציון המקור. לאחר מכן ניסתה לחקור בעצמה, אך הכתב הכלכלי, **חיים פלמנר**, נכשל. הוא התנחם בכך שלא נתן קרדיט גם לאחרים, ולא הזכיר בריווחיו הכאים אף במילה אחת שהסקופ היה של העולם הזה.

בשבוע שעבר ניסתה הטלוויזיה להשיג את דוח-הביניים של ועדת-החקירה, אך לא הצליחה. וכך הגיעו הדברים ליום השלישי. אחרי הצהריים פורסם הגיליון של העולם הזה, שבו הופיע הסקופ הגדול הנוסף — פרשת נגינת סונול. על השער פורסמה קריאת העולם הזה להעברת העניין למישטרה — קריאה שנענתה כעבור שלושה ימים, בלית ברירה.

אך זה השתקף בטלוויזיה: לפנות ערב כבר היה גליון העולם הזה בידי מערכת מבט. היא יכלה לפרסם את הסקופ הגדול לפני כל שאר כלי-התיקשורת, אולם היא לא עשתה זאת. במהירות מבט של אותו ערב נגנזה הידיעה של העולם הזה, שהיתה עתידה לזעזע את הארץ ולהביא לפריצת-דרך בפרשה. תחת זאת שודרה במהירות מבט ידיעה מפוברקת, שנשתלה על-ידי סוכני יעקב לוינסון, שכאה לעורך את הרושם כאילו טוהר מכל חשד. תוך 24 שעות כבר הוכח שהיתה זאת ידיעה כוזבת.

רק לפנות הצות, ככותרת לילה, תיקנה הטלוויזיה את עצמה, שידרה את הידיעה על הסקופ של העולם הזה, ולמען האיוון — גם את הידיעה המטרת את לוינסון.

מגש הכסף של שטרן

אחר הכתבים בעלי-היכולת במבט, **אורי גולדשטיין**, צפה בסירטו של הבימאי ג'ארד נאמן, מגש הכסף, וסבר שזה מרתק לכתבה דיווחית.

הוא הציע לעורך כתבה על הסרט. כאשר הגיע הרבר ליריעתו של **יאיר שטרן**, שדיעותיו הפוליטיות הפוכות מהדעות המוכעות במגש הכסף — פסל את הנושא.

פורום סיפורים

פורום החדשות האחרון של צמרת התיקשורת ברשות-השידור התמקד בנושא מאוד לא-שיגרתי. הנושא הסיפורים.

מתאם בן-אליעזר סחיבת סקופ

הפורום בחן את השאלה אם מותר להביא ברדיו ובטלוויזיה ידיעות הקשורות בתגליות ובסקופים העומדים לראות אור בשני ספרים, שעובדו רשות-השידור מפרסמים בימים אלה. שני הספרים, העוסקים במלחמת-הלבנון, הם סיפורים של כתבי-הרדיו **שימרון** ("סקופר") **שיפר ואהוד יערי**.

בסיכום דיון סיפורתי זה הגיעו משתתפי הפורום למסקנה שאין לעשות פירסום לסיפורים של עובדי רשות-השידור.

סקופ איליה

לרשימת הסקופים האבודים של חטיבת החדשות בטלוויזיה בעת האחרונה הצטרף גם הגילוי על הדחתו והעמדתו לדין של תת-אלוף שלמה איליה.

שבועיים לפני פירסום הסקופ ברדיו הביא הכתב-לענבר בשטחים הכבושים, **רפי חלבי**, את הסיפור לדוכנה לעניינים ערביים.

כאשר נודע הרבר ל**מייכאל קרפין**, עורך מבט, הוא העביר את הנושא לטיפולו של הכתב לענייני צבא, **משה שלונסקי** — שניסה לאמת את הידיעה במקורותיו ונכשל. הידיעה הועברה לכתב לענייני-השטחים הכבושים, **גיל סרן**, שניסה לאמתה במקורותיו, ואף הוא נכשל.

בסופו של דבר, בדרך של מיקרה, כאשר נסע שלונסקי, לצורך הכנת כתבה, עם מתאם הפעולות בשטחים הכבושים, תת-אלוף **בנימין** ("פוארד") **בן-אליעזר**, שאלו שלונסקי, בדריאגב, לפרשת איליה, פואר אישר את הידיעה.

אלא שכאותו יום כבר פירסם קול ישראל את הסקופ.

קיצוצים וקיצוצים

עידן הקיצוצים הגיע לטלוויזיה ולקול-ישראל עם דילרול קופתה של רשות-השידור והקטנת הכנסותיה מתשרי-פירסומת (בקול ישראל). מקול המוסיקה קוצצה שעות-השידור היומית האחרונה, בין חצות ל-1 בלילה.

לפי הערכת של מנהלי רשות-השידור, עידן הקיצוצים הוא רק בראשיתו. אחת הסיבות היא ירידה בהשתתפות מישר-האוצר בתקציב הרשות, כ-20% עד כימעט לאפס אחוזים בשנת-התקציב הקרובה. הערכות הרווחות בצמרת רשות-השידור קובעות שלא יהיה מנוס מפתחה בסירת פיטורים, בעיקר בטלוויזיה, יפוטרו בימאים ומפיקים, הידועים בכך שהם מחתימים כרטיסי-עבודה, ומקבלים משכורות, כחלק ממדיניות האבטלה הסמויה, שהיתה מקובלת ברשות עד לאחרונה.

ועדי-העובדים לא יגנו על אותם עובדים. החלטה חשובה: שידורי הטלוויזיה יסתימו שלוש דקות לפני חצות.

פסקול

שולי הימן המטורף

בישיבה של מליאת רשות השידור הציג נציג ד"ש במליאה (זהו המקום היחיד שבו יש ל"ש ז"ל עדיין נציג), **צבי זינדר**, להביא פטרון, שיממן את תזמורת רשות-השידור, שיש לה גרעונות. מנכ"ל הרשות, **יוסף לפיד**, הגיב ואמר: "ואנתו נצטרך גם לתת לפטרון לנצח עליה..." ●● בהמשך סקירתו ציין לפיד שאחד מגנני התזמורת מקבל את משכורתו מעריית ירושלים, כשהוא על תקן של גנן העובד בעירייה ●● את מקומו של הכתב בשטחים הכבושים, **רמי גוברניק**, תופס בימים אלה הכתב **מוקי הדר** ●● ב-19 בפברואר יוקרן סרט-עודרה על חייו של **יצחק בן-ארהרן**. שבוע לאחר מכן תשודר הראשונה בתוכנית מה שבא, בהנחייתו של **ירון לונדון** ●● בעיקבות סידרת התחקירים המתפרסמת בהעולם הזה התחיל הכתב **גיל סרן** להכין כתבת מבט שני על השוליים המטורפים של הימין.